

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הגיגה-חומר בקודש	מימרא	מאן דאמר									
מעשה באחד שהיה מעביר חבית של יין קודש ממקום למקום, ונפסקה רצועה של סנדלו, ונטלה והניחה על פי חבית, ונפלה לאויר החבית, ונטמאת. באותה שעה אמרו: הנושא את המדרס נושא את התרומה, אבל לא את הקדש.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:								!	◇	כג.
אי הכי תרומה נמי									ז	◇	כג.
הא מני " רבי חנניה בן עקביא היא, דאמר: לא אסרו אלא בירדן ובספינה, וכמעשה שהיה.	[רבי חנניה בן עקביא]								!	◇	כג.
מאי היא?									א		כג.
לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה, ולא יעמוד בצד זה ויזרקם לצד אחר, ולא ישיטם על פני המים, ולא ירכב על גבי בהמה, ולא על גבי חבירו, אלא אם כן היו רגליו נוגעות בקרקע. אבל מעבירין על גבי הגשר ואינו חושש. אחד הירדן ואחד שאר הנהרות.	דתניא: [ת"ק]	◇	■	!						◇	כג.
לא אסרו אלא בירדן, ובספינה, וכמעשה שהיה.	רבי חנניה בן עקביא:	◇	■	!						◇	כג.
מאי מעשה שהיה?		א									כג.
מעשה באדם אחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה, ונמצא כזית מת תחוב בקרקעית של ספינה. באותה שעה אמרו: לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם בירדן בספינה.	דאמר רב יהודה אמר רב:	!								◇	כג.
סנדל טמא, סנדל טהור מהו? חבית פתוחה, חבית סתומה מהו? עבר ונשא מהו?	אביעיא להו:								א	◇	כג.
אם עבר ונשא - טמא	רבי אילא:	◇	!							◇	כג.
עבר ונשא - טהור.	רבי זירא:	◇	!							◇	כג.
כלים הנגמרים בטהרה כל.										■	כג. <
דגמרינהו מאן?										א	כג.
אילימא דגמרינהו חבר										!	כג.
למה להו טבילה?										ז	כג.
אלא דגמרינהו עם הארץ										!	כג.
נגמרינן בטהרה קרי להו?										ז	כג.
לעולם דגמרינהו חבר, ומשום צינורא דעם הארץ.	רבה בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:									!	כג. ◇
דנפל אימת?										א	כג.
אילימא מקמי דליגמריה										!	כג.
הא לאו מנא הוא.										ז	כג.
אלא בתר דגמריה										!	כג.
מיוהר זהיר בהן										ז	כג.
לעולם מקמיה דגמריה, ודלמא בעידנא דגמריה עדיין לחה היא.										!	כג. ◇
טבילה - אין, הערב שמש - לא.										■	כג. ◇
מתניתין דלא כרבי אליעזר.										ז	כג. ◇
שפופרת שחתכה לחטאת	דתנן:									■	כג. ◇
יטבול מיד	רבי אליעזר:		◇	■	■	■	■	■	■	ז	כג. ◇
יטמא ואחר כך יטבול.	רבי יהושע:		◇	■	■	■	■	■	■	ז	כג. ◇
והוינן בה: דחתכה מאן?										א	כג. ז

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילימא דחתכה חבר				!	ז						כג.
למה לי טבילה?			ז		ז						כג.
ואלא דחתכה עם הארץ				!	ז						כג.
בהא לימא רבי יהושע יטמא ויטבול? הא טמא וקא?			ז		ז						כג.
לעולם דחתכה חבר, ומשום צינורא דעם הארץ דנפל.	רבה בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:			!	ז					◇	כג.
אימת?			א		ז						כג.
אילימא מקמי דליחתכה			!		ז						כג.
הא לאו מנא הוא		ז			ז						כג.
ואלא בתר דחתכה			!		ז						כג.
מיוזר זהיר בה		ז			ז						כג.
לעולם מקמי דליחתכה, דלמא בעידנא דחתכה עדיין לזהה היא.			!		ז					◇	כג.
בשלמא לרבי יהושע - היינו דאיכא היכירא לצדוקין.				■	ז					◇	כג.
מטמאין היו את הכהן השורף את הפרה, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי שמש היתה נעשית.	דתנן:			■ ■	ז					◇	כג.
אלא לרבי אליעזר, אי אמרת בשלמא בעלמא בעינן הערב שמש - היינו דאיכא היכירא לצדוקין, אלא אי אמרת בעלמא לא בעינן הערב שמש, מאי היכירא לצדוקין איכא					ז					◇	כג.
עשאוה כטמא שרץ.	רבי:				!					◇	כג.
אלא מעתה לא תטמא אדם אלהה תניא: חותכה ומטבילה - טעון טבילה.					ז					◇	כג.
ואלא, עשאוה כטמא מת.					!					◇	כג.
אי הכי, תיבעי הזאת שלישי ושביעי? אלהה תניא: חותכה ומטבילה - טעון טבילה, טבילה - אין, הזאת שלישי ושביעי - לא					ז						כג.
אלא: עשאוה כטמא מת בשביעי שלו.					!					◇	כג.
מעולם לא חידשו דבר בפרה.	והתניא:			■	ז					◇	כג.
שלא אמרו קורדום מטמא מושב.	אביי:			!						◇	כג.
(ויקרא ט"ו) והישב על הכלי, יכול כפה סאה וישב עליה, תרקב וישב עליה, יהא טמא? תלמוד לומר: והישב על הכלי אשר ישב עליו,,, יטמא - מי שמיוחד לשיבה, יצא זה, שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו.	כדתניא:			■	!						כג.
הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש אבל לא לתרומה.										■	כג.
מנא הני מילי?										א	כג.
דאמר קרא (במדבר ז') כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת - הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת.	רבי תנין:				!	◆				◇	כג.
הוסיף רבי עקיבא: הסלת והקטרת והלבונה והגחלים, שאם נגע טבול יום במקצתו - פסל את כולו.	מתיב רב כהנא:					■	ז			◇	כג.
והא דרבנן היא						■	ז			◇	כג.
ממאי				א		ז					כג.
העיד רבי שמעון בן בתירא על אפר חטאת שנגע הטמא במקצתו, שטימא את כולו. וקתני: הוסיף רבי עקיבא	מדקתני רישא:			!		ז				◇	כג.